

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Ἰδιοκτήτης: — Λεωφυντῆς Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ — Συνδιοργανωτῆς ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ

Πέμπτη 6 'Απριλίου 1933

Τὴν 5 1)2 μ. μ. τῆς παρελθούσης
 Δευτέρας, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ
 ἑνυπογράφου ὡς Οἰκονομικῶν κ. Σπυρ.
 Δοβρεδου, τῶν γεροντοκρατῶν, ὁ Πρόσ-
 δρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Π. Τσαλδά-
 δακος περὶ ἐβήει εἰς τὰς ἐξῆς προγραμμα-
 τικὰς δηλώσεις :

«Αἱ ἐκλογαὶ τῆς θς Μαρτίου ἀνέδειξαν πλειοψηφούντα τὰ ἐν τῇ Κυβερνήσει Κόμματα. Πολιτικὴν ὠριμότητα ἱκανὴν νὰ ἐμφωλεύσῃ ἀσφαλῶς τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ κοινοβουλευτικὸν Πολίτευμα εἶναι βαθύτερα ριζωμένον εἰς τὴν λαϊκὴν συνείδησιν ἀποδεικνύει ὁ λαὸς διὰ τῆς τελευταίας ψήφου του. ἔδωκε αὐτὸς οὕτως τὴν αὐθεντικὴν ἑρμηνείαν εἰς τὴν ἐτυμηγορίαν τῆς 25ης Σεπτεμβρίου, ἡ ὁποία εἶχε τὸσον παραγνωρισθῇ ἀπὸ τὰ ἐν τῇ Ἀντιπολιτεύσει σήμερον Ζόμματα. Αἱ μεγάλαι ἀρεταὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τῶν ὁποίων τὴν ἔξαρσιν ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦτου θεωρῶν ὑποχρέωσιν τιμῆς, δὲν περιορίζομαι μόνον εἰς τὴν ἀποδειχθεῖσαν, διὰ τῆς ἐτυμηγορίας τοῦ πολιτικὴν ὠριμότητα. Τὰ γεγονότα τῆς θς Μαρτίου παρέσχον εἰς τὸν λαὸν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποδείξῃ, διὰ τῆς στάσεώς του, τὴν ἀκατάβλητον δύναμιν του. νὰ ὑπεραμυνῇ, τὴν ἐλευθερίαν του καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν Κυρίαρχον θέλησιν του. Ὑποχρεῶσιν τιμῆς θεωρεῖ ἐπίσης ἡ κυβερνήσις νὰ ἐξερῇ τὴν πρὸς τὸ καθήκον προσήλωσιν καὶ τὴν πατριωτικὴν στάσιν τῶν ἑθνόπλων δυνάμεων τῆς Χώρας. Οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ ἔσπευσαν ὅταν ἐξεδηλώθη τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας τῆς θς Μαρτίου ἡ θέασις ἀλόπειρα νὰ μετατραπῇ τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα. καὶ νὰ ἐγκυβερνηθῇ δικτατορία, νὰ ὀρεωθοῦν ἐναντίων τῶν κινήματιων καὶ νὰ ἐκοιλιώσων τὴν ἀπόφασιν τῶν ὅπως ἐπιβάλλουν τὸ Κράτος τοῦ Νόμου. Ἡ τιμὴ τῆς καταστολῆς τοῦ κινήματος ἀνήκει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸν λαὸν καὶ τὰς ἑθνόπλους δυνάμεις. Τὸ ἐθνοκτόνον ἐγκλημα παρέμεινεν ἐγκληματικὴ κατὰ τῆς λαϊκῆς θεολήψεως ἀπόπειρα, τὸ δὲ πραξικόπημα καταστάλη ὡς στάσις ἡ ὁποία οὐδὲ πρὸς στιγμὴν ἐπεκράτησε διὰ νὰ δημιουργήσῃ «ἐπαναστατικὸν δίκαιον».

ἄκολουθῶς ἐπιτίθεται κατὰ
τῆς πρώην Κυβερνήσεως ἡ ὁποία
δὲν ἐτήρησε τὰς προεκλογι-
κὰς τῆς ὑποσχέσεις πρὸς τὴν

τιν τῆς τάξεω. Καληρονόμος
 τοῦ κακοῦ παρελθόντος, ἄε
 γει, ἐπίλογος τοῦ ὁποίου ὑπῆρ
 ξεν τὸ πραξικόπημα τῆς θῆς
 Μαρτίου, ἡ παρούσα Κυβέρνησις
 οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν διενόηθη, μνη
 σικακοῦσα, τὴν ἐκδίκ σιν νὰ θέ
 σῃ κατευθυντήριον γραμμὴν τῆς
 στάσεώς της, ἐναντι τῶν δρα
 στῶν. Οὔτε ἐκτακτα δικαστή
 ρια συνεκρότησεν, οὔτε εἰς ἐ
 ξαιρετικὰ μέτρα προῆλθεν, ἀλλ
 ἐν πάσῃ ἡρεμίᾳ ἐνεπιστεύθη εἰς
 τὴν δικαιοσύνην τῆς Πατρίδος
 τὸν κολασμὸν τῇ ἐνόχου ἐκεί
 νης ἀνταρσίας. Ἡ μνησικακία
 καὶ ἡ ἐκδίκησις ἀποτελοῦν πλή
 ρη ἀντίθεσιν πρὸς τὴν μεγάλην
 ἀποστολὴν τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ
 ἐκπληρώσῃ ἡ παρούσα Κυβερνη
 σις. καὶ τῆς κρισιμότητος τῆς
 καταστάσεως πλήρη ἔχει ἐπί
 γνῶσιν καὶ τῶν προσδοκιῶν, τὰς
 ὁποίας ἐπ' αὐτῆς στηρίζει ἡ
 πλειοψηφία τοῦ λαοῦ σαφῆ ἔχει
 συναίσθησιν. Φιλοδοξία τῆς Κυ
 βερνήσεως εἶναι νὰ ἀποκατα
 στήσῃ τὴν σύμπνοιαν καὶ τὴν
 ἐνομοποίησιν ὅλων τῶν πολιτῶν,
 διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον
 τῆς περισυλλογῆς καὶ τῆς ἀνορθώ
 σεως, τὸ ὁποῖον μετ' αἰσιοδοξί
 ας ἀναλαμβάνει. Βασκὴν ἐπιδ
 ῶν τῷ προγράμματός της ἀ
 τελεῖ ἡ ἀντιμετώπισις τῶν οἰ
 κονομικῶν προβλημάτων καὶ ἰ
 δίως τὸ ζήτημα τοῦ ἰσοζυγίου
 τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ὃ ὁποῖος
 κατὰ τὴν ἀφῆξασαν χρῆσιν κατέ
 λειπεν ἑλλείμμα καὶ προβλέπε
 ται ὅτι κατὰ τὴν νέαν τοιαύτην
 εἰς καταλειμ τοιοῦτον περὶ τὰ
 1100 ἢ 1200 ἑκατ. ἐφ' ὅσον τὰ
 πράγματα παραμείνωσιν ὡς ἔ
 χουν. Ἡ κυβέρνησις εἰς ἐπιδιώ
 ξιν, κατὰ πάντα τρόπον, τὴν κά
 λυψιν τοῦ ἐλλείμματος. Πρὸς
 τοῦτο ἀποβλέπει κατὰ πρῶτον
 εἰς τὴν συστηματικὴν ἐφαρμο
 γὴν οἰκονομικῶν καὶ τὴν φειδώ
 τατὰ τὴν διαχείρισιν τῶν δια
 φόρων κενδυλίων, εἰς λαβὴν δὲ
 πάσαν δυνατὴν πρόνοιαν ὅπως
 μὴ παρακωλυθῇ συνετεία τοῦ
 του ἡ κρατικὴ λειτουργία. Ὁ
 φείλω δὲ πρὸς τοῦτο νὰ σῆμει
 ῶσω ὅτι τὸ Κράτος καθυστερεῖ
 ὡς πρὸς τὴν ἱκανοποίησιν στοι
 χιωδῶν τιμῶν ἀναγκῶν ὅπως
 τὸ τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς στεγά
 σεως ὑπολείπομένων ἀστέγων
 προσφύγων, ἀσέλγους διαβιούν
 των. Ὡς πρὸς ταῦτα οὐκ μόνον
 οἰκονομικαί ἀλλ' ἐνάντιαι νὰ ἐ
 πέλθουν ἀλλὰ καὶ αὐξήσις θα
 πανῶν εἰς χρειασῇ πρὸς θερα

πείαν τοῦ κακοῦ. Ἐπὶ πλέον ἡ Κυβέρνησις θὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὴν μείζονα ἀπόδοσιν τῶν ὑφισταμένων πόρων διὰ τῆς καταλλήλου ρυθμίσεως τῶν φοροτεχνικῶν ὑπηρεσιῶν ὥστε καὶ ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τῶν φόρων θὰ καταστῇ ἀπλή καὶ θ' ἀποκαταστήσῃ φορολογικὴν δικαιοσύνην.

Ἀκολουθῶς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὁμι-
λεῖ περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ μονοπωλείου
ὀρισμένων εἰδῶν, μεγάλης καταναλώ-
σεως, περὶ τοῦ θεσμοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ
τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου, τῆς ἐκπα-
ιδεύσεως, τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς,
τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς
ναυτιλίας, τῶν μέτρων περὶ ἀνεργίας,
ἀναφέρει τὴν μέριμναν, τὴν ὅποian ὁ
καταβάλλῃ διὰ τοὺς πρόσφυγας, διὰ τὴν
ἐσωτερικὴν Διοίκησιν τοῦ Κράτους, τὴν
ἐκπαίδειαν τῆς υἱαὶδρου καὶ τὴν προ-
στασίαν τοῦ κοινωνικοῦ Καθεστώτος.
Ἐπίσης, θὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἐπέκτα-
σιν τῆς αὐτοδιοικήσεως τοῦ β'. βαθ-
μοῦ. Ἐν συνεχείᾳ βεβαίοναι ὅτι θὰ
προβῇ ἡ Κυβερνήσις εἰς τὴν σύνταξιν
τῶν στρατιωτικῶν μονάδων καὶ τὴν
μειώσιν τῆς θητείας. Ἀλλὰ διὰ νὰ φέ-
ρῃ ἡ κυβερνήσις τὸ ἔργον εἰς πέρας ἔ-
χει ἀνάγκην τῆς συνεργασίας τῶν δύο
Σωματίων. Ἀλλὰ, λέγει, ἐν τῇ Γερουσίᾳ
δὲν ἔχει τὴν πλειοψηφίαν ἡ δρᾶσις
τῆς ὁποίας δὲν συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐ-
ξύψωσιν τοῦ θεσμοῦ. Ἀυστηρῶς, καὶ
ἐπεὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν, νέας
παρέσχεεν ἀποδείξεις ἐμμονῆς εἰς ἀνι-
ψίφεις αἰτίνας καὶ σήμερον ἦσαν ἀπα-
ράδεκτοι. Δὲν διενεώθημεν οὕτε ἡ ἴο
δυνατὸν νὰ διανοηθῶμεν, νὰ παρεμ-
ποδίσωμεν τὴν Γερουσίαν εἰς τὴν ἐλευ-
θέραν ἀσκουμένην τοῖς ἐλλήνοισιν κυβερνή-
σιν πράξιν. Τούναντιον, ἐπιθυμοῦ-
μεν τὴν ἀσκήσιν τῆς δικαίας καὶ τιμῆς
ἀντιπολιτευσεως, ἀνάλογον, πρὸς ἐ-
κείνην τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἐρχομεν ἀσκή-
σει, ὅταν οἱ ἀντιπαλοὶ μας ἦσαν περι-
βεβλημένοι μὲ τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύ-
νην καὶ τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχ, γὰς τῶν Φι-
λελευθέρων εἶχεν χαρακτηρίσει ὑπο-
δειγματικὴν, δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι
ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, νὰ δεχθῶμεν
μὲ ἐσαυτομύνας τὰς χεῖρας συστήμα-
τικὴν ἀντίδρασιν, ὑπονομεύουσιν τὸ
ἔργον ποῦ ἀναλαμβάνομεν. Ἐχομεν ὁ
ποχρεῶσιν ἔναντι τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ
ὅστις μᾶς παρέβαλε διὰ τῆς ἐμπιστο-
σύνης του ἀμυνθῶμεν. Ἡ Κυβερνήσις
ἐλπίζει εἰς τὴν ἀποτροπὴν τῆς οἰδέως
μεταξὺ Βουλῆς καὶ Γερουσίας!

Τὸν λόγον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐκάλυψαν ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα, μεθ' ὃ ἀνελθὼν τὸ βήμα ὁ Βενιζέλος, ὡμίλησε περὶ ἀντιπαρατακτικῶν ἐνδερνεῶν τῆς Κυβερνήσεως, τοῦτον διεδέχθη ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Ἰω. Μεταξάς, εἰπὼν ὅτι μόνος ὁ Βενιζέλος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὀμιλῇ περὶ ἀντιπαρατακτικῶν πράξεων, διότι ὅλος ὁ πολιτικὸς του βίον εἶναι ἀντιπαρατακτικὸς. Αὐτοὶ εἶναι ὁ ἀνατροπὴς τῆς Βουλῆς τοῦ 1828, ὁ διαλύσας τὴν Βουλὴν τοῦ 1932 καὶ ὁ ἀνδράπες ὁ ἑσπῆς δὲν δίνει μιὰ πεντάρα διὰ τὸ Σύνταγμα.

Μετὰ τὸν κ. Μεταξά, ἀπῆλθαν κα-
τὶνες βενιζελικοὶ πράγματα ἀνεύσημα-
σίας, μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ ἐξέφρασε τὴν
ἐμπιστοσύνην της, πρὸς τὴν Κυβερνή-
σιν δι' ἀναστάσεως.

Κύριε Διευθυντά τῆς « Ἐλευθερίας »

Εὐαρεστηθῆτε ἡ δὲ μοι ἐπιτρέψετε
 ὀλίγας γραμμάς, ἐν τῇ ἐγκρ. τῶ ὑμῶν
 φημερ. δ., σχετ. κῶς μὲ τὰ αἰτία τῆς δῆ
 θεν κοιτίδος τοῦ Βενιζελισμοῦ Τισα
 μουργιάς, τὰ ὅποια οὐδεὶς καὶ οὐδέπο
 ῖς ἠθέλησε ἡ ἐρευνῆση

Εξορκισμοί με αὐτῶν συμπατριω-
τῶν μου, ἀπὸ ἐξαιτίας ἥδη, καὶ ἀνῆ-
λτων ἰδεολογικῶς εἰς τὸ Δαϊκὸν Εὐδαιμό-
νιον οὐδ' ἦν τιμὴν ἢ ἀντιπροσόντων πρὸς
σοῦ εἰς τὸ 51ον ἐκλογικὸν Τμήμα,
κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας βουλευτικὰς
ἐκλογάς, ἀπὸ τοῦ 1928 καὶ ἐντεῦθεν
καὶ μὲν τὴν μικρὰν μου ἀντίληψιν δι-
πλοῦσι τὰ ἐξῆς :

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 19ης Αὐγούστου τοῦ 1928, προηγηθείσης τῆς ἐμπαινώσεως εἰς τὸν ἑλληνικὸν δριζόντιον, τὸν μέγαντον ψευδοπροδολοῦχον, ὡς δεύτερον Μεσίτου, ὑποσχεθέντος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅτι θὰ τὴν ἔκαμνε πάλιν ἐπὶ ὡκεαν ὅ εὐτυχίας, δὲν παρέσχε μόνον τὴν εὐκολοπαράστυρον Ἡπειρον, ἀλλὰ καὶ ἐν γένει ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Κατὰ δὲ τὰς ἐκλογὰς τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1932, ἀντὶ τῆς ἀκολουθήσεως τοῦ ἡγετῆρος Μπανιόλ ἀγροῦσαν, διὰ τὴν ἀπάτην, ἣν ἐπροξένησεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, διεκήρυξεν ἀνασχύντως ὅτι· «ὅταν ψηφίσαι τοὺς Βασιλικούς δὲν θὰ τοὺς παραδώσω τῇ Ἀρχῇ καὶ θὰ διαλύσω τὸ Δαϊκόν Κόμμα». Τοῦτο ἔσχετο μέγαν ἐπίδρασιν καὶ ψυχολογικὴν ταραχὴν εἰς τὸν δυστὴν χῶς τοιαύτης ἁδαν τῆς Τσιανοῦριος εἰς τοιαύτον σημείον, ὥστε οὐδεὶς εἶχε τὸ θάρρος καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ Δαϊκοῦ Κόμματος ἔστω καὶ κρυφίως καὶ πᾶρξιν σὴν χέρει του, παρὰ τὸν ἀντικεισθεσίων του Δαϊκοῦ Κόμματος, ἐκ τῶν πιστῶν ἰδεολογῶν τοῦ Δαϊκοῦ φρονήματος. Ὁ δὲ ἀπλοῦκος χωρικὸς ἐσκέπτετο ὡς ἔξῃς: Ὁ Βενιζέλος εἶναι πονηρὸς καὶ παντοῦρος. Γιὰ τὰ θέλεις; Δὲν θὰ παραδώσω τὴν Ἀρχὴν καὶ θὰ πειστοκοποῦμαι πάλιν ἐν φυγῇ, θὰ πᾶρξιν οὐκ ἐδωρῶν περὶ τὸν μαρδανάμην καὶ ἐν πλ. ἐμοί, ἢ θὰ δάμῃ τοὺς μεγάλους νὰ μᾶς κάνουν ὁ αποκλεισμοῦ καὶ νὰ πεθάνωμε ἀπὸ τὴν πείνᾶ! Ἀλλὰ μετὰ ἀκόμα ἄτην διείδυσε, ἐκ μέρους ἀνευθύνων καὶ μεταρχικῶν περὶ τοὺς ἀμαθεῖς χωρικοὺς, διὰ τὴν ἐπιβραίησιν τοῦ Δαϊκοῦ Κομμα τοῦτο θὰ παραδώσῃ τὴν μέχρι Κολαμὰ Τσιανοῦριον εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐπρωξέμενος μέγαντον φόβον. Ἐπεὶ ἡ φορητὴ ἤρθε εἰς ἀφύσινως δαπανηθὲν χρημ. καὶ παρὰ λυγρῶν παραγομένων τοῦ Βενιζελικοῦ συγκροτήματος ἐπαύθη, τοῦτο πορίζομενον ἄτιμον, πᾶρξιν καὶ ἀπὸ τῶν ἰδ. ὡτὰ τοῦ πτωχοῦ Λαοῦ, ἐκ ἀπορριπτικῶν διευκολυντικῶν ἢ ἐξ αὐτῶν τοῦτον τῶν ἐν Ἡπείρῳ Βενιζελικῶν καταπιεσμένων. Καὶ ἐν ἀκούσῃ σὺν δαίτον γεγονότι, καὶ ἀγνωστοῦ διὰ πλείους λόγους, αὐτοῦ Μονουβλικῶν πᾶρξιν ἐδόθησαν καὶ εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς περιόδους, ἐξαιρέσει ἐλαχίστων καὶ μὴ ἀπολογοῦσιν, εἰς τὸ Βενιζελικὸν Κόμμα αἱ ἐπειδὴ μονουβλικαὶ πᾶρξιν, ἀνέχονται εἰς τρεῖς περίπου χιλιάδας. Δὲν ὑπελογίζω εἰς ταῦτα τὰ παρὰ δαίματα τῶν κρητιστῶν Βενιζελικῶν ἀπονησιῶν ἐν τῷ σκευαλειδῶνι Συναδρίῳ τῶν Μονουβλικῶν Τσιανητῶν εἰς Βαγγαῖν, τοῦ ἀνεγράψαντος ἑκάστον γράμμα, ὡς ἀποσχεόμενοι οἱ οὐκ ἐκ μέρους τοῦ Ὑποκόου Ἀκατοῦρο, Μονοσταφῆ Κεκάλη, δι' οὗ προεβρεβλιν αὐτοὺς νὰ ψηφίσουν τοὺς ἀπονησιῶν τοῦ φιλοῦτον Βενιζέλου.

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς, ὅμοις τῆς 5ης

